

Do našej školy sa tešíme!

Letné prázdninové dni sú už pomaly minulosťou a na dvere klope nový školský rok 2016/2017. Spoločne ho odštartujeme v pondelok 5. septembra na školskom dvore ZŠ. Letné prázdniny boli dlhé (žiaci určite nesúhlasia), plné slnka a teda ideálne na načerpanie energie a síl do ďalšieho šk. roka. Naša škola počas prázdnin nezaháľala a opäť o niečo zmodernizovala svoj chod a zestetizovala školské prostredie tak, aby sa v nej všetci žiaci aj zamestnanci cítili príjemne. Pre žiakov 3. ročníka sme zabezpečili bezpečnostné skrinky na odkladanie osobných vecí (pridali sa tak k ostatným vyšším ročníkom), nakúpili nové farebné stoličky do počítačovej učebne, vybavili novým nábytkom a lavicami jedno oddelenie školského klubu detí. Najväčšou zmenou prešlo vybavenie telocvične, na ktoré sme získali prostriedky z národného projektu a vďaka nemu sme zakúpili množstvo kvalitných lôpt na volejbal, basketbal a futbal, nové žienky, lavičky, švédsku debnu, švihadlá, ozvučenie či kameru.

pokračovanie na str. 5

Leto nám utieklo ako voda

Toto leto bolo ako na hojdačke. Pár dní horúco, pár dní chladno. Najmä v dni, kedy sa ortuť v teplomere šplhala nad 30 stupňov, všetci sme si želali, aby sme mohli schladiť svoje rozhorúčené telo niekde v jazere, či kúpalisku. My, Gbelania, máme to šťastie, že v Adamovských jazerách je vody dosť. Otázkou pre mnohých je jej čistota a kvalita. Aj keď ide o prírodné štrkovisko, v tomto roku navštívilo jazerá množstvo rekreantov, čo svedčí o tom,

že voda je tu dobrá. Z médií ste možno postrehli, že v lete sú niektoré prírodné vodné plochy pre vysoký výskyt rias uzatvárané a nemôže sa v nich kúpať. Naše Adamovské jazero je však iné. Tak, ako v minulom roku, aj v tomto sa potvrdila čistota vody v ňom. Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Senici odobral dňa 20.7.2016 vzorky vody, pričom zisťoval výskyt a množstvo baktérií a rias vo vode. Následne listom Mestu Gbely oficiálne oznámil, že vo

všetkých sledovaných ukazovateľoch táto voda splnila požiadavky Vyhlášky MZ SR č. 309/2012 o požiadavkách na vodu určenú na kúpanie. Namerané hodnoty boli hlboko pod stanovený maximálny limit. Ku kvalite vody, okrem vyhovujúceho štrkového podlažia, určite prispelo i kosenie vodných rastlín, ktoré sa vykonalo ešte pred začiatkom letnej sezóny. A tak voda slúži nielen pre vodné živočíchy, pre rybárov, ale aj pre rekreantov a kúpajúcich sa. Hlavná idea a názov jedného z našich grantov – Harmonické spolužitie človeka s prírodou – funguje. A to je dobre!

Mgr. Miriam Kudolániová

Nezaprší a nezaprší...

...sme všetci svorne opakovali v lete minulého roka. Nerástli hríby, zaschla tráva, ale zato vo vinohradoch sa na všetkých usmievali veľké a nepoškodené strapce hrozna. Starí vinohradníci hovoria, že keď rastú hríby, tak nie je víno, lebo vlhko a chladné noci prinesú do vinohradov obvykle plesne a iné choroby hrozna.

V tomto roku si na počasie a dažde sťažovať nemôžeme. Je krásne teplé leto, občas zaprší, niekde síce viac, že nastanú aj záplavy a to, čo po nich zostane – je len spúšť a plač majiteľov zničených domov, pivníc, záhrad, úrody. Našťastie, my sme ďaleko od Moravy, kde by niečo podobné mohlo nastať a aj ten jeden malý potok, čo mestom prechádza, je z väčšej časti na ulici Potočnej schovaný v rúre. Možno aj z toho dôvodu sa niektorí divili, keď naši hasiči dostali od ministra vnútra v roku 2015 tzv. protipovodňový vozík – hovoriac si, že asi tak načo, keď nás nezaplavuje. Ale...

...takmer pred desiatimi rokmi zasiahla aj naše mesto silná búrka s privalovým dažďom a krupobitím, bolo to 20.8.2007. Vtedy prišlo k vyliatu Barinského potoka pri kaderníctve a krupobitie spôsobilo rozsiahle škody. Hoci mesto sústavne žiadalo Slovenský vodohospodársky podnik Malacky, aby upravilo prietoknosť potoka najmä pri ústí potoka do rúry, nestalo sa tak. Následne mesto vypracovalo projektovú dokumentáciu a po náročných rokovaniach následne Vodohospodársky podnik zrealizoval prestavbu ústia potoka. Potok celých takmer 10 rokov pokojne pretekal cez mestečko a ani sme nevedeli, že tu voda je. Až v nedeľu 31.7.2016 sme mnohí

zistili, že sila vody je veľmi veľká. Naše mesto zasiahla nočná búrka. Tentoraz našťastie bez krupobitia. Zato však so silným vetrom a privalovým dažďom. Opäť nám tiekli po uliciach potoky vody, rigoly na uliciach ako - tak stíhali túto vodu odvádzať, niekde si cestičku hľadali aj na chodníkoch. Stíhal aj potok. Bol síce plný, až takmer po okraj, ale k jeho vyliatu neprišlo. Opatrenia, ktoré boli pred desiatimi rokmi urobené, splnili svoj účel. Potok bol prietokný a voda sa nevyliala. No nie vo všetkých častiach mesta sme sa mohli cez dažďové

kvapky usmievať, lebo tým, že bol rozsiahly výpadok elektrickej energie, vznikol problém niekde inde, a to na ulici Slnecnej, kde prestali fungovať čerpadlá na prečerpávanie vody do potoka. Elektrina bola na niektorých uliciach v meste obnovená až okolo tretej hodiny ráno. Preto ihneď po vypnutí elektriny sa zmobilizovali naši hasiči, ktorí operatívne začali prečerpávať vodu z prečerpávacej stanice na Slnecnej ulici na pole a do potoka. A práve pri tomto zásahu použili protipovodňový vozík s vysokovýkonnými čerpadlami, ktorý bol Dobrovoľnému hasičskému zboru Gbely odovzdaný ministrom vnútra. Sme radi, že hasiči mali takú techniku, ktorá zabránila možným škodám. Ale najmä sa chceme poďakovať obetavosti tých, ktorí v ležaku, v noci nedali prednosť teplej lákavej posteli, neváhali a bojovali s jedným z veľmi nebezpečných živlov – vodou. Vďaka vám, gbelskí hasiči!

Mgr. Miriam Kudolániová

**JEDNOU
VETOU**

Správne znenie tajničky z minulého čísla:
...poslednú augustovú sobotu.
Vyžrebovaný výherca: Ján Nemec

Plenárna schôdza Rodičovského združenia sa uskutoční vo štvrtok 22.9.2016 o 17.00 hodine v priestoroch jedálne ZŠ.
Po nej budú nasledovať triedne schôdzky.

Zdenkine posolstvo

Dni dovolení a prázdnin sú už u viacerých za nami. Verím, že ste prežili krásne a pokojné chvíle v prírode, vo vode alebo u svojich známych a načerpali ste nové sily a energiu do ďalších dní.

V prázdninovom čase sme 30. júla slávili spomienku na našu nedávno blahoslavenú sestru Zdenku, rehoľnú sestru, ktorá zomrela na následky krutého fyzického i psychického mučenia v časoch komunistickej totality. Žila v dobe strachu, prenasledovania pre vieru a nenávisť voči Bohu. Zdá sa, že táto doba neskončila. Dôkazom toho sú krvavé skúsenosti ostatných dní. Znova zomierajú nevinní ľudia, kňazi a rehoľné sestry len preto, že milujú Ježiša Krista. V mnohých krajinách aj naďalej panuje strach, neistota a obavy. Aj život sr. Zdenky prešiel podobnými situáciami, a preto sa môžeme inšpirovať jej životom a skúsenosťami. Pre nás kresťanov sa istým spôsobom stala učiteľkou života, ako zvládnuť aj takéto ľudsky neriešiteľné situácie. Pre sr. Zdenku bol najväčšou oporou Ježiš, Božia moc a svetlo Ducha Svätého. Vďaka silnej viere a dôvere v Boha dokázala, že zomrieť za Krista má

zmysel, že človek plný Božieho pokoja a milostí nemusí mať strach. My kresťania veríme, že žijeme pre nebo. Zdenka síce žila v inej dobe ako my, ale jej postoje sú obdivuhodné aj dnes. Dokázala odpustiť tým, ktorí ju vo väzení kruto potupovali, mučili a týrali. Dokázala sa radovať z krásnych zážitkov a chvíľ, ktoré jej Boh daroval. Dokázala aj v ťažkých a krutých chvíľach povedať Bohu áno, prijať aj tejto cesty. Nezačala nenávidieť Boha, lebo si bola istá, že zlo, vraždu, mučenie a nenávisť Boh nestvoril a ani nechce.

To sú všetko len stopy ľudskej zákernosti. Ona všetky bolesti a utrpenia obetovala v modlitbe za spásu ľudských duší, za obrátenie hriešnikov a zmenu ich srdca. Vedela, že Boh má pre ňu vo večnosti pripravené nádherné dary lásky a pokoja. Žila pre nebo úprimnou službou a darovaním sa pre druhých...

Istý človek písal Bohu list. Napísal tam všetky svoje želania a ponúkol ho Bohu, aby to podpísal a splnil. Boh si ho pozorne prečítal, odložil nabok a dal mu prázdny papier s tým, aby ho podpísal on. Boh mu tam potom napíše, čo chce On.

Milí Gbelania, nie je ľahké podpísať Boží plán s nami. Máme často strach, neistotu, či to zvládneme. Ale môžeme si byť istí, že na tom papieri by boli aj mnohé požehnania a veľa dobra, ktoré si nevieme ani predstaviť. Určite by sme tam našli aj mnohé utrpenia, ktoré aj vďaka sr. Zdenke vieme lepšie chápať a máme príklad, čo s tým veľké a cenné môžeme urobiť.

Prajem vám veľa duchovných síl, darov Ducha Svätého a múdrosti, aby ste aj v skúškach života našli cestu ako ďalej a nevzdali to tak, ako naša blahoslavená sestra Zdenka Schellingová.

Váš farár Andrej Fordinál

Letné aktivity našich seniorov

Začali sme návštevou partnerského mesta Židlochovice. Ďalšou akciou bolo posedenie členov v priestoroch „Klubu Pohoda“ spojené s opekaním rýb.

Na naše prekvapenie prišlo veľa členov, čomu sme sa veľmi potešili. Atmosféru spríjemnil hrou na harmoniku pán Ján Bolebruch, s ktorým sme si aj zaspievali. A keďže bolo leto, zabezpečili sme pre našich členov dva zájazdy na termálne kúpalisko do Veľkého Medera a to 27.7.2016 a 12.8.2016.

Počasie bolo priaznivé a tak sme striedali posedenie v teplom bazéne s možnosťou zaplávať si vo veľkom plaveckom bazéne. V neposlednom rade treba spomenúť zájazd do Marianky (3.8.2016) - najstaršieho pútnického miesta na Slovensku. Na túto našu púť sme pozvali aj nášho duchovného otca. Odslúžil nám svätú omšu a my sme pokračovali v duchovnom programe krížovou cestou a modlitbou ruženca pri jaskynke. A keďže tu v svätom údolí už niekoľko storočí vyvierá zázračný prameň, mnohí si načerpali aj vodu. Jej liečivá sila je opradená legendami, o čom svedčia mramorové tabuľky s vyrytým

podakovaním ľudí, ktorí sa vďaka nej uzdravili. Na záver sme sa občerstvili

a cestovali späť domov. Posledná zastávka bola na zmrzline v Kútoch. Ešte chcem spomenúť, že začiatkom októbra plánujeme ešte jedno posedenie v priestoroch nášho klubu spojené s opekaním špekáčikov. O presnom termíne budeme včas informovať.

Emília Pechová

**JEDNOU
VETOU**

Riaditeľstvo ZŠ s MŠ Gbely oznamuje, že športový areál ZŠ je pre verejnosť prístupný každý deň do 20.00 hodiny.

V utorok 26. júla sa v DPS, n.o. Gbely konali športové hry s deťmi zo Základnej organizácie ZTP Gbely. Prišli aj členovia DHZ Gbely, ktorí predviedli hasičskú techniku.

HONDA RELAX MEET 2016

V poradí už šiesty ročník najväčšieho slovenského zrazu továrenskej značky Honda sa opäť uskutočnil v rekreačnej oblasti Adamov. Tak, ako aj po minulé ročníky, aj tento sa niesol v duchu pohody a relaxu.

V piatok večer dorazilo viac ako 100 automobilov a počas nasledujúceho dňa sa účasť vyšplhala na číslo 330 áut tejto japonskej značky. Počas soboty prebiehali súťaže, ako napríklad beachvoleybal, hod elektrónom, rôzne vedomostné minisúťaže ako aj súťaž v meraní hlučnosti audia a výfukov. Ďalšou zaujímavou súťažou bolo LIMBO, čo je podchádzanie latky autom. Najnižšie auto malo len 119cm a samozrejme sa hodnotili autá v súťažných disciplínach TOP 20, ďalej SK, CZ, AT, scene a Best OF, o čom rozhodli účastníci tejto akcie. Po obede sme vyrazili na tradičnú spanilú jazdu Záhorím. Tento rok bolo počasie o niečo horšie, ale nakoniec všetko dobre dopadlo a akcia dopadla úspešne. Týmto by som chcel poďakovať všetkým sponzorom za podporu akcie a dúfam, že sa o rok stretneme opäť na tejto Relax akcii.

Honda club WestSide scene

HISTORICKÉ VOZIDLÁ V GBELOCH

Po polročnej príprave sa v sobotu 30. júla v rekreačnej oblasti Adamov zišli majitelia historických vozidiel na 11. letnom stretnutí. Hlavným usporiadateľom je od roku 2013 Mesto Gbely. Tohto roku bolo registrovaných 46 posádok vozidiel, z toho 20 motocyklov a 26 automobilov.

Najstarším vozidlom stretnutia bol automobil FORD A z roku 1928, ktorý prišiel predstaviť pán Karl Dieter Wieland z mesta Murr (Nemecko). Po krátkom privítaní účastníkov a oboznámení sa s programom o 10. hodine za spoluúčasti polície absolvovali vozidlá 79 kilometrovú spanilú jazdu cez Brodské, Lanžhot smerom do mesta Břeclav. V spolupráci s Městským muzeem a galerií Břeclav mali účastníci možnosť prehliadky Lichtenštajnského zámočka na Pohansku, v ktorom sa nachádza archeologické múzeum Veľkej Moravy – ranostredovekej ríše z 9. storočia. Po prehliadke múzea, odpočinku a malom občerstvení, miestostarosta Mesta Břeclav Svatopluk Pěček odovzdal ocenenie Pohanska, ktoré získal Jiří Vrzal z Brna s motocyklom Norton ES2 a Václav Havel z Brna s automobilom MGTC z roku 1947. Poďakovanie patrí pánovi Pavlovi Gajdovi (správca zámočka Pohansko) a vedeniu Mesta Břeclav, za umožnenie vjazdu vozidiel do chránenej oblasti povodia Dyje.

Kolóna vozidiel ďalej pokračovala smerom cez Kúty, Čáry do mesta Šaštín Stráže, k Bazilike Sedembolestnej Panny Márie, kde pán farár don Peter Barina požehnal

všetky historické vozidlá na šťastnú jazdu. Po krátkej výstave sa kolóna presunula cez Smolinské do mesta Gbely, kde ich čakal obed v dome kultúry. Gbelania tak mali možnosť počas obedňajšej prestávky prezrieť si vozidlá. Posledná etapa bola naplánovaná cez Petrovu Ves, okrajom mesta Holíč a cez Kopčany späť do rekreačnej oblasti Adamov. Počas celého dňa nás sprevádzal kameraman zo Západoslovenskej televízie. Fotografie z tohto stretnutia nájdete na www.gbely.sk. Z domácich jazdcov sa na stretnutí zúčastnil Peter Mráz na motocykli JAWA typ 11 pérák z roku 1955 s obsahom motora 250 cm³.

Pre čitateľov, ktorým typy áut nehovoria veľa, jedno malé prirovnanie. Na stretnutí sme mali napríklad také typy vozidiel ako napríklad Hadraplán, ktorý poznáte z filmu „Vrchní, prchní!“, ďalej Citroen X19 z filmu „Fantomas“, Citroen 2CV z filmu „Žandár zo Saint Tropéz“, či automobil Triumph z „Agent 007 – James Bond.“ Na záver ďakujeme všetkým zainteresovaným: Mesto Gbely, Mestské muzeum a galerie Břeclav, Polícia SR, Polície ČR, Lesy ČR, Mesto Šaštín Stráže, bufet ELVIS Adamov, a všetkým sponzorom a pomocníkmi, ktorí umožnili opäť usporiadať v Adamove letné stretnutie historických vozidiel.

Marián Sedlák

DO NAŠEJ ŠKOLY SA TEŠÍME!

PPokračovanie zo strany 1)

Naša škola v spolupráci s vedením Mesta Gbely bola v uplynulom období úspešná aj v projekte Odstránenie bariér v škole, vďaka ktorému získame schodiskovú plošinu a schodolez na presúvanie sa na horné poschodie našej školy pre žiakov s pohybovými ťažkosťami. Projekt plošiny je práve v procese obstarávania, odovzdaný by mal byť v priebehu dvoch mesiacov. Schodolez – pomocník, vďaka ktorému akýkoľvek imobilný žiak našej školy bez problémov zdolá všetky schodiskové prekážky, je už naším majetkom a je pripravený na používanie.

Pre z estetizovanie prostredia sme vymaľovali telocvičňovú chodbu, dve najpoužívanejšie šatne a okrasnú predeľovaciu stenu pri škole. Vznikol nám tak príjemný priestor v areáli, ktorý je viditeľný z veľkej diaľky, dáva našej škole vonkajšiu tvár, poslúži nám na slávnostné otvorenie šk. roka a do budúcnosti je pripravený na plánované dopravné

ihrisko. Nový šat dostali aj všetky chodby našej budovy. Farebne ju oživilo asi 500 nálepiek, na ktorých sú základné poznatky a vedomosti z rôznych oblastí školského života. Žiaci ich tak majú stále na očiach, informácie sa im vryvajú do pamäti aj mimovoľne a chodby sú navyše prežiarené farbami.

Na stenách pribudli obrazy s osobnosťami slovenských dejín, pretože budovanie národného povedomia považujeme u žiakov základných škôl za kľúčové.

Jednoducho, snažili sme sa, aby 5. septembra nastúpili žiaci aj všetci zamestnanci do školy, v ktorej sa budú cítiť príjemne a v ktorej budú mať vytvorené čo najlepšie podmienky na svoj školský aj osobnostný rozvoj.

Želám všetkým žiakom a ich rodičom do nového roka veľa trpezlivosti a ochoty prijímať nové poznatky a všetkým pedagógom veľa obetavosti pri náročnej, ale zásluhnej práci s budúcnosťou nášho mesta a štátu.

Mgr. Dávid Jureňa, riaditeľ

ŠIESTY TURNAJ U APKA

Dňa 16. júla sa odohral v poradí druhý tohtoročný šachový turnaj zo série Apkotour. Aj v tomto turnaji malo zastúpenie družstvo ŠK Nafta Gbely. Najlepší z našich skončil na bronzovom stupienku Tomáš Danada (na foto vpravo) so ziskom 6,5 bodu. Za ním skončil na 9. mieste Peter Brunovský so ziskom 5 bodov. Posledným naším zástupcom v turnaji bol na 15. mieste Tomáš Kanka so ziskom 4,5 bodu. Turnaja sa zúčastnilo 23 hráčov. Víťazom turnaja sa stal Igor Poláčik (na foto v strede). Riaditeľom turnaja bol Roman Greguš a hlavným rozhodcom Tomáš Perička. RNDr. Peter Brunovský

GBELAN MAJSTROM ČESKO-SLOVENSKA

Dňa 24. júla 2016 sa v neďalekých Kopčanoch uskutočnili 1. Majstrovstvá Česko-Slovenska v súboji brankárov. Majstrovstvá organizoval Andrej Fišan, brankár MFK Skalica a súťažilo sa v 3 kategóriách: muži, žiaci a prípravka. Naše mestočko reprezentoval iba 8-ročný Adam Abou Elyazid, brankár gbelskej prípravky, ktorý obstál v tvrdej konkurencii a po výborných výkonoch v základnej časti a v semifinále sa prebojoval až do víťazného finále. Odmenou za krásne 1. miesto boli brankárske rukavice Matúša Kozáčika s jeho podpisom. Každý, kto Adama pozná, vie, že je to nielen výborný futbalista, ktorý poctivými a tvrdými tréningami napreduje stále ďalej a neustále sa zlepšuje, ale hlavne milý, skromný a usmievavý chlapec, ktorého majú jeho spoluhráči radi. Po jeho

veľkom úspechu sme mu položili niekoľko otázok:

- Ako vznikla Tvoja prezývka Valdes?
- Túto prezývku mi dal tréner podľa môjho dresu, ktorý som dostal na Vianoce.
- Od koľkých rokov hráš futbal?
- Futbal hrám od mojich piatich rokov. Prvýkrát som začal ako predškôlak.
- Vedel si hneď, že chceš byť brankárom?
- Áno, post brankára sa mi vždy páčil najviac.
- Kto je Tvoj brankársky vzor?
- Matúš Kozáčik.
- Ste futbalová rodina?
- Rozhodne áno ;-). Mój otec bol tiež futbalista, pravý obranca. V Egypte hral za Zamalek Qallin tretiu a potom prvú ligu. Brat Mido je tiež pravý obranca v našej prípravke a moja mama s malou sestričkou Ellisskou nás chodia pravidelne podporovať na zápasy.
- Kto je Tvojím najväčším fanúšikom?
- Mojim najväčším fanúšikom si myslím, že je celá moja rodina a dúfam, že i moji spoluhráči.
- Ako si rozumieš s ostatnými hráčmi v prípravke?
- Myslím, že tvoríme tím – nielen na ihrisku, ale i ako kamaráti.
- Aký je Tvoj najväčší futbalový sen?
- Mój najväčší futbalový sen je stať sa profesionálnym brankárom v Barcelone a vyhrať Ligu majstrov ;).

A ja Adamovi za všetkých jeho fanúšikov prajem, aby sa mu tento sen raz splnil.

Mgr. Petra Horinková

TOUR DE SKLEPS 2016

Po dlhých mesiacoch psychikotuznej, organodrilnej a mekhanikoladnej prípravy vyrazil v jedno chladné, smädivé ráno zhluk gbelských muchachos na desiaty ročník TOUR DE SKLEPS. Cieľom bádateľskej výpravy bola oblasť v okolí „Českého ráje“.

Na ladvých rovinkách hodnotili chlapi krásy zeme okolitej, diabolský rehot až zo dna pupka z nich lomožil pri zjazdoch krkolomných a v kopcoch strmých snád aj Marxa s Engelsom spomínali, aby utrpeniu sa priznáva aj skutočnosť, že počet vyrazivších odhodlaných účastníkov Tour z prvého dňa sa zhoduje s množstvom navrátiivších sa ľudských mátoch v posledný deň cieľový do Gbelov. Na záver výpravy si poprflali, že chrbát bolí, nohy horia a ten zbytok schránky telesnej po utratení volá, no zážitky trápenie prevýšia a potom vždy uznajú, že to čas s kamošmi „dicinky“ najlepši je. Čo sa športového odkazu týka, tak uvedomelý čitateľu vedz, že nielen zdravý pocit a čistú myseľ ti pohyb dá, ale aj spoločnosť skvelých ľudí zaistiť. Cyklistom zdar a ostatným rovnako! Tourdesklepsáci

Po stopách Kráľa Artuša

Vysadli sme z autobusu v domnienke, že sa ideme na letný kresťanský tábor baviť. Veľmi sme sa však zmýlili. Z ničoho nič sme prešli bránou času a namiesto kludného tábora sme sa ocitli v minulosti, v kamelotskom kráľovstve, v dobe kráľa Artuša. Všade boli rytieri a v okolí sa pohybovala a ohrozovala nás kráľovná Mab.

My sme sa však nezľakli a rozhodli sa pridať k Artušovi a jeho družine. Jeho verní pomocníci, vodná pani Vivien a Merlin, nás zasvätili do tajov rytierskeho života. Každý, po zložení rytierskeho sľubu, dostal magickú guličku, ktorá po vhodení do ohňa vydala svoje tajomstvo a priradila nás k jednotlivým družinám. Takto sme sa rozdelili do piatich družín. Avšak prvá nástraha číhala už po pár chvíľach na tomto tajomnom mieste. Mysleli sme si, že sa môžeme ísť v klude uložiť spať, to sme však nevedeli, že sa v okolí pohybuje návliečkožrút a zobral si naše návliečky do svojich spárov. Po tvrdej a nekompromisnej výprave sme návliečky úspešne dostali naspäť. Dúfali sme, že snáď už teraz pôjdeme spať. To sme však nevedeli, že nás ešte čaká skúška odvahy. Pod rúšskou noci a vo svite tajomného mesiaca sme sa vydali preukázať svoju odvahu. Prešli sme lesom, ktorý bol plný strašidelných bytostí a konečne sme mohli ísť spať. Ďalší deň nebol o nič jednoduchší. Keďže každá rytierska družina potrebuje svoj erb a symbol, tak sme si aj my museli svoj získať a vyrobiť. Tvrdá a dobrodružná výprava nás naučila nielen ďalším rytierskym zručnostiam, ale zároveň sme získali aj časti erbov, ktoré sme následne poskladali a esteticky vyladili, aby sme sa mohli plnohodnotne prezentovať pred ostatnými družinami. Erby sme mali, sľuby boli zložené,

odvahu sme preukázali. Ešte sme sa však potrebovali vycvičiť, aby sme sa nestratili v boji proti zlej kráľovnej. Kráľ Artuš usporiadal preto slávnostný rytiersky turnaj, na ktorom sme sa zúčastnili a vytrénovali sa. Zatiaľ sa on vydal na výpravu. Tá však nedopadla vôbec dobre. Zlá kráľovná ho prepadla a zároveň aj okradla o jeho veci. To už sme si povedali: „A dosť, ideme pomôcť kráľovi a jeho veci dostaneme naspäť!“ Vyzbrojili sme sa a vydali sa na výpravu pre jeho veci. Zhrniem to v skratke – bola úspešná. Večer sa k nám pridal aj pán farár. Zároveň nám odsľúžil sv. omšu. V utorok sa vybrali naši rytieri na ďalšiu výpravu. Dlho sa však nevracali a zistili sme, že upadli do zajatia, vrátane kráľa, ktorý bol uväznený až na Bradle. Rozhodli sme sa ísť za ním. Postupne sme ich po ceste na Bradlo nachádzali uväznených alebo zakliatych na rôznych miestach celého kráľovstva mestského štátu Brezová pod Bradlom. Vyslobodili sme ich všetkých a na oslavu sme si priamo na Bradle odsľúžili sv. omšu. Po ceste naspäť boli otestované aj naše vedomosti. Večer sme si už v klude sadli k ohňu, zbehli ku čarovnému stromu „špekáčkovníku“, na ktorom vyrastali špekáčiky, opekali sme si a tancovali. V stredu sme išli na veľkú lúku. Tam sa rozhodli naši hlavní rytieri znova otestovať naše zručnosti. A tak sme všetci nováčikovia bojovali proti skúseným rytierom a získavali ich veže.

Poobede nastal čas vybudovať konečne aj naše hrady. Na trhu sme kupovali od obchodníkov potreby pre ich stavbu a postupne na našich pozemkoch vyrástli krásne hrady. Niektoré na kopci, niektoré viac opevnené, niektoré menej. Jeden bol dokonca s katapultom na fotobunku. Večer sme mali opäť sv. omšu aj s dramatickým prevedením. Po nej už sme išli oddychovať, lebo nás čakal ďalší náročný deň.

Vo štvrtok sme doobedaľu štíli interaktívnu tajničku, kde sme odpovede museli získavať rýchlym behom a všímavosťou. Pred obedom sme ešte zatancovali naše najobľúbenejšie táborové tance – belgický, egyptský a soko. Potom sme sa vydali do okolitých kráľovstiev na prieskum a návštevu, spoznali kráľovstvo smiechu, strašidelné kráľovstvo a veľa ďalších. Večer sme opäť zasadli k ohňu, popekali plody z nášho špekáčkovníka, zatancovali a išli spať.

V piatok sme sa rozhodli dať posledný úder zlej kráľovnej. Vydali sme sa za ňou. Použili sme zvitzky od Merlina a Vivien, porazili ju a mohli sme sa vydať domov. A zazvonil zvonec a tábora bol koniec... Chceli by sme sa poďakovať všetkým, ktorí akokoľvek prispeli k tomuto krásnemu zážitku. Vďaka aj nášmu pánovi farárovi, ktorý bol takmer celý tábor s nami a prežíval s nami naše dobrodružstvá. Každý jeden človek, ktorý bol v tábore, prispel svojím kusom práce, úsmevu, radosti a zručností k tomuto krásnemu Božiemu dielu. Keby čo i len jeden z našich animátorov chýbal, tak by tu nebolo tak super, ako bolo.

Takže vďaka našim hlavným rytierom: Jarkovi, Marečkovi, Katke, Majke a Martinovi. Taktiež ich pomocným rytierom, bez ktorých by určite v tomto kráľovstve neprežili - Aničke, Karin, Nikolasovi, Katke, Martinke, Julkovi, Hanke, Máriovi, Matúšovi, Adke, Katke, Jankovi, Milanovi, Magde, Monike a Nikite. Rovnako vďaka našej vodnej pani Vivien a čarodejovi Merlinovi za to, že nás nenechali napospas v tomto tajomnom kráľovstve a celý týždeň nás sprevádzali, usmerňovali a dávali nám cenné rady. Takisto vďaka našej Evičke, ktorá sa o nás s láskou starala a pripravovala nám najrôznejšie špeciality. Samozrejme ďakujeme aj Janke, našej hlavnej zdravotníčke. A samozrejme: VĎAKA TEBE, BOŽE, že sme mohli prežiť tento krásny týždeň plný dobrodružstiev. Fotografie si môžete pozrieť na www.donbosco.gbel.sk

Spoločenstvo Don Bosco

**JEDNOU
VETOU**

*Beh Medlenov chodníček sa bude konať
v piatok dňa 16. septembra 2016.
Pozývame na toto podujatie všetkých, i deti.*

*Riaditeľstvo ZUŠ Gbely oznamuje, že školský rok začína
5. septembra. Prosíme žiakov, aby sa v tento deň prišli
nahlásiť svojim triednym učiteľom od 8.00–11.30 hodiny.*

Spoločenská kronika

NARODILI SA:

Jáchym Šimek, Michal Janský
Viktor Babiak, Emilly Mičová

MANŽELSTVÁ:

Roman Vizváry – Lenka Martinkovičová
Michal Mikulka – Eliška Petrášová
Martin Tomašovič – Zuzana Blažencová

OPUSTILI NÁS:

Agneša Mihálová

Jubilanti - august 2016

70 rokov: Danica Kováriková, Ján Kuník

Helena Nemcová, Mária Pechová

75 rokov: Alžbeta Danielová,

Štefan Kovárik, Mária Mlčochová

80 rokov: Ružena Púčková,

Ferdinand Zajíček

85 rokov: Božena Kaffková

Viac ako 85 rokov:

Emília Šmidová/86r./

Mária Brunovská/87r./

Rozália Havráňková/87r./

Hermína Piváková/89r./

Štefan Šmida/89r./

Lýdia Vávriková/89r./

Štefánia Tomečková/90r./

Predám starší rodinný dom s pozemkom v Gbeloch.

Kontakt: 0905 / 896 579

KOZMETICKÝ SALÓN FEMINA

Jana Švrčková, Naftárska 944

ponúka: kompletné kozmetické služby, trvalá na mihalnice, laser LASOCAR-pôsobí na pleť biostimulačne a regeneračne, parafínový zábal...

Kontakt: 0904 / 572 184

KOZMETICKÝ SALÓN VERONIKA

Štefánikova ulica 1271

KONTAKT: 0915 / 080 581

VÝROBA KOVOVÉHO OPLOTENIA ZÁBRADLIA A OCEĽOVÝCH KONŠTRUKCIÍ

Ferdinand Šmida - návrh, výroba, montáž

fmf.smida@gmail.com 0905 / 311 521

TEPOVANIE:

- automobilov
- sedačiek, kobercov...

Alžbeta Vlková, 0917 570 032

VÝKUP ŽELEZA A FAREBNÝCH KOVOV

Mariana Vilčeková - 0905 / 896 906

Otv. hodiny: PO-PI: 9.00-16.00 / SO: 9.00-15.00
(Obedňajšia prestávka 12.00-12.30)

TVORBA WEBSTRÁNOK

Ondrej Chocholáčec

0915 / 613 610 www.webon.sk

GEODET JÁN POLÁK

Petrova Ves 258

034 6620257 - 0903/843503

Geometrický plán na: rozostavanú stavbu k pôžičke, novostavbu ku kolaudácii, rodinné domy a iné stavby, oddelenie resp. zlúčenie nehnuteľností k majetkovo právnomu usporiadaniu

PNEUSERVIS ŽENIŠ

0905 / 691 736 (Objednávky len telefonicky)

www.gbely.net

PORIADNE RÝCHLY INTERNET

Extrémne rýchle a spoľahlivé pripojenie 30 Mbit/s za akčnú cenu 11 € mesačne na prvých 12 mesiacov

Zriadenie zaplatíme za Vás
Zvoľte si ročnú platbu za služby a zariadenie pripojenia máte zdarma

Wi-Fi router v akcii
Pri zriadení pripojenia Wi-Fi router za bezkonkurenčnú cenu

Navštívte nás v kancelárii v Gbeloch na ulici Štefánikova 378/31 alebo nám zavolajte +421 948 488 188.

RANSYSTEMS, s.r.o., Štefánikova 378/31, 908 45 Gbely
Web: www.gbely.net, E-mail: info@gbely.net, Tel: +421 948 488 188

InterierDesign
NewStyle.sk

Lepenie, dodanie a návrh tapet všetkých druhov a montáž napínaných stropov od NewMat.sk
kontakt: 0905 600 167, info@newstyle.sk
Ivan Vanek, Kpt.Nálepku 822/13, 90845 Gbely

KOVOŠROT VAŠIN, s.r.o. (Gbely – objekt tehelne)

- Výkup kovového odpadu a farebných kovov
- Výkup a zber autovrakov
- Doklad o likvidácii

K dispozícii nájazdová váha (40t)
Otvorené: UT-PI: 10.00-16.00
SO: 9.00-12.00

0908 / 147 888 0903 / 404 138

Výroba zákuskov a tort

Miroslav Horinka

Petroveská 199, Gbely

Dovoz do Gbelov zdarma

Tel: 0915 749 758

www.mirovetorty.sk

PD GBELY, a.s.

BETÓN

C 12/15 55,-€/1m3 s DPH

C16/20 60,-€/1m3 s DPH

Dovoz / doprava

v Gbeloch zadarmo nad 5 m3

ŠTRK

0-22 7,60€/1 tona s DPH

0-4 11€/1 tona s DPH

Info: 034 66 21 241-2

0903 435 931

HODINOVÝ MANŽEL

Opravy a pomoc v domácnosti
skladanie nábytku, vŕtanie, zváranie,
drobné stavebné práce. 0905 691736

ŠENIGLA - NÁBYTOK NA MIERU
NÁVRH – VÝROBA – MONTÁŽ

www.nabytoksenigla.sk

- Kuchynské zostavy, obývacie,
spálňové zostavy, kúpeľňový a
kancelársky nábytok, detské izby,
šatníky, vstavané skrine

KONTAKT: 0904 / 910 042

Zlaté gbelské manželstvá

Zlaté gbelské manželstvá sme prvýkrát oslávili v roku 1997. Boli by sme radi, keby sa nám manželské páry, ktoré spolu vydržali v dobrom i zlom, v láske a obetiach 50 rokov, teda ich manželstvo sa stalo alebo stane v priebehu roka 2016 zlatým a žijú v našom meste, prihlásili vyplnením uvedenej návratky. Návratku odovzdajte na MsÚ Gbely pani Puškáčovej do 18.9.2016.

Manželia:

Adresa:

Dátum sobáša:

Najkrajšia fotografia Gbelov a okolia

Miroslav Veselý

Mgr. Marta Vysocká

Alexander Kollár ml.

Mgr. Mária Cvečková, PhD.

Svetlana Burayová

Jozef Uhríneč

DETAILY NÁŠHO MESTA - VYHODNOTENIE

V minulom čísle mesačníka Gbelan sme na poslednej strane uverejnili 24 detailov nášho mesta s výzvou zaslať správne odpovede. Všetky správne odpovede do redakcie zaslala len jedna čitateľka - Alicia Niessen, ktorá sa zároveň stáva výherkyňou peknej knihy. Knihu si môže vyzdvihnúť priamo v Dome kultúry Gbely od 5. septembra 2016 v pracovné dni od 8.00 do 14.00 hodiny.

Správne odpovede:

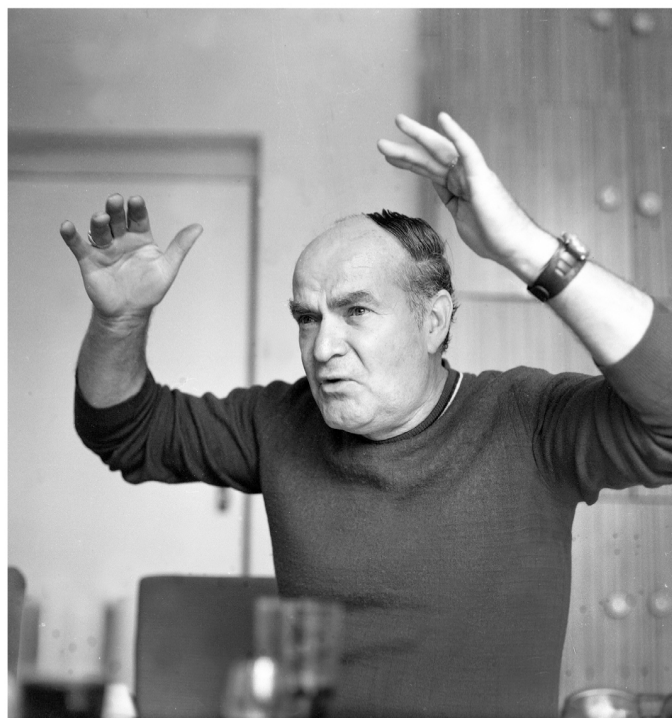
1. Sirková voda; 2. Maľovaný domček pri vstupe do Gbelov od Adamova; 3. Kríž na Ostrom vrchu; 4. Čajka na lodi, ktorá sa plaví po Morave; 5. Kravata z makety policajta pri vstupe do Gbelov od Petrovej Vsi; 6. Veža pred bývalým podnikom Nafta a.s.; 7. Vstupná tabuľa do Gbelov; 8. Základná škola; 9. Deliaca stena v areáli základnej školy; 10. Socha u Duba v smere na Adamov; 11. Budova mlyna; 12. Šíp na soche súsošia Immaculata; 13. Tehelňa - pohľad od cesty; 14. Futbalová sieť na štadióne; 15. Strecha na budove DPS, n.o.; 16. Ornament na hlavnom oltári v kostole; 17. Dlažba pri kruhovom objazde; 18. Tzv. „Obrázková“ v smere na Smolinské; 19. Vstupné dvere do DK; 20. Smerová tabuľa na motokros; 21. Hasičská Tatra; 22. Rozhlas; 23. Brána ZUŠ; 24. Lanová pyramída pred MsÚ.

Mesačník Gbelan-mestské noviny zo života mesta. Vydáva Správa mestského majetku Gbely, spol. s r.o., Naftárska 2104/2, Gbely, IČO 36268399, e-mail: kultura@gbely.sk č.tel/fax.: 034/6621764. EV 3113/09. ISSN 1338-9947. Zodpovedný redaktor: Mgr. Slavomír Brutovský. Redakcia nezodpovedá za štylistické a pravopisné chyby autorov článkov. Jazyková úprava: neprešlo jazykovou úpravou. Redakčná rada si vyhradzuje právo články redakčne upraviť, krátiť a neuverejniť. Názor redakcie sa nemusí zhodovať s názorom autora článku. Vydavateľ nezodpovedá za obsah a informácie obsiahnuté v platenej reklame a inzercii. Anonymné príspevky neuverejňujeme, zaslané príspevky nevraciamy. Adresa redakcie: Správa mestského majetku Gbely, spol. s r.o., Naftárska 2104/2, 90845, Gbely, Náklad 1800 ks, grafická úprava: Mgr. Slavomír Brutovský, tlač: Tlačiareň a knižniziačstvo Durlák. Uzávierka príspevkov je vždy 15.-ty deň v mesiaci.

O MAURITZOVI

Bol prvý september Roku Pána, tisícdeväťstošesťdesiatpäť, osem hodín päťdesiat minút. Ranné slnko už skoro v plnej sile búšilo do okien siedmej cé. V triede to šumelo, vrelo, ako v rozdráždenom úli. Prečo by aj nie, keď kráľovná matka tam ešte nebola, to ešte sme nevedeli, kto ňou vlastne bude. Minulý rok bol náš triedny pán, teda súdruh, učiteľ Imrich Sloboda. Kto bol triedny, bolo v podstate jedno. Triedny učiteľ, chcel či nechcel, musel bojovať za jemu zverený kolektív zubami-nechtami a tak nebolo podstatné, či bol dobrý alebo zlý. Nakoniec tvrdý učiteľ, v detských očiach zlý, koľkokrát vybojoval pre svoju triedu lepšie známky, ako tí lepší-mäkkší. No predsa sa len energicky otvorili dvere, trieda postupne tíchla, ako keď orchester nevie, čo má ďalej hrať a ku katedre sa postavil neveliký chlapík. Bol oblečený do športového saka, rozhalenky, bol bez kravaty, čapice alebo klobúka, ale s plešinou na hlave a s bystrými, mladými očami pod vysokým čelom. Počkal, až sa trieda úplne stíši a hneď začal.

„Dobrý deň! Volám sa Vladimír Mauric, na konci s tz, takže M-a-u-r-i-t-z. Som ženatý, manželka sa volá Božena, po mne zhodne, Mauritzová. Máme dcéru Dajanu... Mauritzovú, samozrejme, tiež.“

A tu sa stala vec, skoro osudová. My, dedinskí prostiácci, kde by sme počuli meno Dajana. Jedinú vec, čo nám toto meno evokovalo, bol čistiaci prostriedok Diava. A keď sa niekto volal Dijava, tak to nebolo pohrebne smutné, ale smrteľne smiešne. A to sa i stalo. Blažej Bolebruch - Šnajdr, známa firma, vybuchol bez výstrahy ako nášlapná mína. Vojak armády učiteľskej, náš nový triedny učiteľ, sa zasekol ako prieskumník v neznámom teréne, chvíľočku rozmýšľal a bleskove sa rozhodol. Nie s krikom, nie hulvátsky, ale o to dôraznejšie nám dal jasne najavo, že on je tu pánom, on bude určovať, čo sa bude diať a ako, v žiadnom prípade nebude trpieť neprístopnosťou. Vyžarovala z neho rozhodnosť a dôslednosť takej veľkosti, že sme to jasne pochopili i naším naivným, dedinským rozumom. No, nebolo nám do smiechu. Takto sme si prvé stretnutie s novým učiteľom nepredstavovali. Mysleli sme si, že my budeme určovať podmienky a kurz, lebo sme boli zvyknutí na dobrého, roztržitého pána Slobodu, ktorý robil v podstate to, čo sme mu dovolili. Keď nás zaujal, bolo dobre, boli sme ticho a počúvali sme. No ale keď nás to nebavilo, bol koniec. Nikto nepočúval, každý si robil, čo chcel a učiteľ, pokiaľ sa neobesil, tak sa aspoň mohol zblázniť. No ale tu padla kosa na kameň a ako sme aj v podvedomí cítili, asi sa aj zlomila. Tomuto človeku prieky robiť nebudeme, nakoniec, ako to tak vyzerá, je taký sebaistý a energický, že budeme radi, ak si sním dobre vyjdeme, i keď sa budeme vzorovo správať. Do konca vyučovania všetko prebehlo ako na vojne. Bez hluku, reptania, všetko presne a účelne. Pán učiteľ dával jasné pokyny pevným hlasom bez křiku, akosi sme sa prirodzene podvolili jeho autorite, dnes môžem povedať, že sme spolu všetci splynuli do jediného organizmu.

Už v ten prvý deň, akoby sme prešli dlhým vývojom. Od neposlušných, roztopašných detí, cez vzdorovitých, urazených pubertákov až po dospelých, uvažlivých občanov, ktorým ide o spoločnú vec. To, samozrejme, môžem definovať tak presne až dnes, ale už vtedy sme cítili, že sa s nami

deje niečo historické. Dnes, keď už mám za sebou nejeden ten piatok a v živote som sa stretol s viac ako tromi ľuďmi môžem povedať, že pán učiteľ Mauritz nebral svoje učiteľské povolanie zodpovedne, ani smrteľne vážne, on bol v ňom spadnutý oveľa hlbšie, on ním žil. Nevie, aký bol manžel a otec, ale učiteľ bol prvotriedny. Tvrdý, milý, rozhodná vedúca osobnosť, ale aj uvažlivý, vypočul a nechal si poradiť, nekompromisne rozhodol, ale nechal rozhodovať i nás, k žiakom galantný, ale na známky a prospech neovplyviteľný. Nečakal na inštrukcie, zakladal krúžky podľa svojich možností a podľa záujmu nás, detí. Nestalo sa nikdy, aby si nevedel spomenúť na meno žiaka, alebo aby nevedel, o koho ide. Mal svojich obľúbencov. O to to mali ťažšie. Bol na nich dvakrát náročnejší, ako na iných. Dnes by som povedal.

„Éj, Mauritz ťa postavil do pozoru, asi ťa má rád!“

I tí najväčší huncúti si ho obľúbili a poslúchali ho na slovo a to i mimoškolsky. Preto niet divu, že keď dostal na najvyššom poschodí pridelený hudobný kabinet, v ktorom sa usídlil, že každú prestávku bol plný detí. To sa ešte v histórii gbelskej školy nestalo a bohužiaľ, asi ani nestane. My, bezeľstné deti, sme sa nemálo čudovali, že ostatní učelia naňho i žiarlili. Tento triedny učiteľ nás mal, pokiaľ sa nemýlim na matematiku, tá mi v siedmej ešte celkom išla, na hudobnú výchovu, tu som nemal problémy, strýc Seva Šteflík ma dobre vybavil do života, avšak najhoršie to bolo s kreslením. Pokiaľ sa niečo dalo kresliť s pravítkom, bolo dobre. Mal som celkom dobre vyvinutý zmysel pre priestorové videnie, všetko išlo dobre na geometrii, aj na kreslení. Ale ako sa pravítko odložilo a začalo sa kresliť rukou, bolo zle - nedobre. Až dnes, keď o tom tak uvažujem, som si uvedomil, že Mauritz viac inklinoval k výtvarníctvu a grafike, ako k maľovaniu. Malo to svoje obrovské výhody. V predchádzajúcich ročníkoch bol tento predmet s pánom učiteľom Rothom, vlastne len kreslenie, i to malo zvláštne pravidlá. Kto vedel kresliť, bol obľúbený a mal dobré známky, kto nie... bol zatratený.

To, že na kreslenie je potrebný aj talent, sa nebralo do úvahy a kto nevedel kresliť, bol zlý žiak. Pán učiteľ Mauritz pojal kreslenie tak zoširoka, že by sa v ňom bez problémov uplatnil i retardovaný, a trúfam si povedať, že i slepý, pokiaľ by mal dobrý hmat. Všetko postavil na fantázii, ktorej medze nekládol, len hrubé obrysy. Vždy stanovil tému, s ktorou si každý nakladal, ako chcel. Hodnotil len čistotu prevedenia a žiakov vkus. To bola prvá veľká novinka.

Druhou, ešte väčšou, ktorú zaviedol a o ktorej sa možno diskutuje dodnes, bolo počúvanie tichej hudby počas kreslenia. Hudba nás vôbec nerozptyľovala, ba práve naopak. Niekedy bolo v triede tak ticho, že okoloidúci učelia sa zastavovali, či tam vôbec niekto je. Vždy sa našiel ochotný majiteľ tranzistora, pre ktorého bolo vyznamenaním zapožičať ho. Neskoršie, keď sa už hudba osvedčila a stala sa pravidelnou zvukovou kulisou, mohli sme počúvať i hokejové prenosy. Táto, v očiach iných pedagógov, benevolencia mala presne opačný účinok. Miesto toho, aby sme benevolentnému pedagógovi vyliezli na hlavu, tak sme ho poslúchali aj na nevyslovené slovo, vážili sme si ho a mali ho radi. Aby nebolo stále lavicové umenie, vyrážali sme do ulíc a prírody za skutočnými predlohami.

Naradšej som mal dedinské motívy s pravidelnými formami, to sa kreslilo celkom dobre. Veľmi nás zaujali hodiny grafiky. Niekde zohnali tlačiarenskú čierň, čo bolo v časoch socializmu prísne evidované, aby sa nemohli tlačiť protištátne letáky a z fotokomory sme zobrali gumený valček na rozotieranie. Doma sme si zmajstrovali podľa ústnych inštrukcií rydlo.

Zo starého dáždika sme vytrhli jednu oceľovú výstuhu v tvare „U“ a vsadili ju do drevenej rúčky. Nakoniec bolo treba ešte získať vlastný materiál na matricu, čo bol trebárs kus starého gumolitu. Predloha mohla byť vlastná tvorba alebo čokoľvek prevzaté. Ja, keďže som bol antitalent, som si u strýca Francika našiel titulnú stranu Poľovníctva a rybárstva, na ktorej bola milá hlava srnky. V škole na hodine sme preniesli na priesvitný papier originál a z papiera už kresbu priamo na materiál. Tam sme podľa potreby vyryli hlavné kontúry rydlom, trochu to všetko vytieňovali a už sme tlačili. Škoda, že som si to neodložil. Bol by som zvedavý, ako by som sa na to dnes pozerál. Vtedy som bol nadšený. Trocha sa mi to aj podarilo a ten výsledok bol naozaj úžasný. Teda pre mňa...

Víno, ženy, spev

Víno sme ešte nepili a okruh mojich kamarátov ani iný alkohol nepožíval. Teda, pokiaľ viem.

Po ženách a dievčatách sme sa pozerali a sem - tam si aj „šáhli“, ale to bolo len také nevinné škádlenie. O to viac sme prepadli neresti zvanej spev a potom aj trocha tancu. Bol to skôr tanec - harmatanec, ale bol! Všetko spískal pán Mauritz a založil nie novú stranu, ale Jánošícky krúžok i s Jánošíckami. Tu som už hral druhé husle, teda „smíkau sem chromatiku“ to je, doprevádzal som súbor pre absenciu cimbálky na harmoniku. Hlavný Jánošík bol Marián Šteflík a pretože bol fyzicky veľmi zdatný, robil všelijaké psie kusy, na náš obdiv a potlesk divákov. Tu, v Jánošíckom krúžku, som sa asi prvý raz prejavil ako textár. Raz sme nacvičili pesničku:

*„Páči sa mi páči valašská postava
zamastený pupok kučeravá hlava.“*

Všetci sme to vyblakovali unizóno a naozaj to znelo tak terchovsky. Lenže bohužiaľ, ďalej text nikto nepoznal a boh vie, či aj bol. Pesnička sa nám veľmi páčila, opakovať stále jednu slohu dokola bolo blbé a tak sme boli smutní, lebo sme ju museli vyradiť z repertoáru. Mauritz sa zamyslel, stále si pohmkával melódiu a naraz z neho vypadlo:

„Povedali na mňa, povedali na mňa...“ a odmlčal sa.

Ešte ani jeho „Povedali na mňa“ nedopadlo na zem, už vypadlo zasa zo mňa trocha erotické:

„...že spávam s dievčatma, že spávam s dievčatma!“

Celou školou sa ozvalo neidentifikované zarevanie celého krúžku na slávu, až si na iných poschodiach mysleli, že počúvame futbal. Po prvom nadšení za do tvorivej atmosféry zamiešali kritici a cenzori a nakoniec puritánske krídlo upravilo text na: *„...že chodím s dievčatma.“*

Nespokojnosť je motor ľudstva. Boli sme síce šťastní, že máme pokračovanie, ale keď sme vymysleli jeden verš, prečo by sme nemohli vymyslieť dva. Všetci sme dali hlavy do dlaní a začali zúriivo premýšľať, ako vo výskumáku pred pridelením dotácií. Hlavy sme si lámali, niektorí skoro i rozlámali, ale nič z toho. Až mňa napadlo to, čoho sa držím dodnes. Treba načrieť do života a to najlepšie vlastného.

Zľava: M.Frolo, M.Štvrtecký, E.Valachovič, Š.Suchovský, J.Rosivač, M.Kocák, M.Antálek, P.Nemec, V.Mauritz, V.Šmida
Dole: Š.Munda, V.Hruščeký, M.Kumpan, M.Lorenc, F.Horinka

Tak som teda vyriekol ten pamätný verš:
„Ja s nimi nechodím, ja s nimi nechodím,
lebo sa ich bojím, lebo sa ich bojím.“

A hotovo!

Všetci sme sa šťastne smiali a pán učiteľ Mauritz vyriekol historickú vetu. „Paľo, ten beťár, ten má básnické črevo!“

Keby sme tak vedeli, čo je to beťár! Ja som cítil, že ma vyznamenal, no ostatní dediči si mysleli že mi nadáva... Nevedel som to síce tiež... ale stačil mi tón jeho hlasu, aby som to správne pochopil. Je zaujímavé, ako sa človek mení. Zvykne si aj na šibenicu a časom si ju aj možno obľúbi. Keby sme pred časom počuli niekoho vyspevovať stredoslovenské pesničky, alebo nedajbože by nás niekto nútil ich aj spievať, tak by sme sa smiali, alebo aj hambili ako psi. No a teraz sme sa nie že nehambili, ba naopak, pesničky sa nám vryli hlboko do srdca. Od toho času sme sa na Slovensko dívali inými očami. Pán učiteľ vedel naozaj pútavo rozprávať o svojej mladosti, o kraji, kde sa narodil, o ránoch s pohľadom na Kráľovu Hoľu kúpajúcu sa v rannom, letnom opare. Vždy mu pritom zvláštne horeli oči, až zapálil aj nás. Znova sa narodil Jurko Jánošík, priam sme cítili vôňu lesov a lúk podtatranského kraja. Ako keby sem z diaľky minulosti doliehalo ujúkanie chlapcov preskakujúcich vatru, bľačanie pokojne sa pasúcich oviec na zelených grúňoch a ťahavé trávničky, čo zliezajú z kopcov do dolín, aby tu poľahodili uchu odpočívajúcich starčekov na priedomí.

No a dnes? Bum, bum, bum, ide okolo auto, v ktorom sa nadúva kufor od basového subwooferu a do toho škrieka nejaký hlas. Babby give my love... nesie sa ulicou ako chvost za prasičím tchorom.

To je idyla!

Podajte mi lavór!

Svet nezastavíš.

Ako opitý blázon sa rúti parnou,
benzínovou, elektrickou,
teraz už kozmickou rýchlosťou
v ústrety svojej a našej smrti.

Nič ho nezastaví!

Len vlastná skaza!

Samovražda.

Niekedy v roku 1999 u mňa ktosi zazvonil. Išiel som otvoriť. Pred bránou stál pán Vysocký a bez slova mi podal malý lístok so strohým oznámením:

„Mauritz zomrel 1.8.99, pohreb bol 3.8. v Kremnici.“

Už dva roky sme sa chystali, Blažej a Ľubošák Bolebruch, Marián Frólo a ja, k nemu na návštevu. No... už nemusíme. Takže Vladko zomrel, už nežije. Len v nás zostal hlboko vrasnený. Semená, čo zasial žijú, ba vyrástli na stromy.

Aj my by sme mali sadiť stromy, tie pomyselné, v mladých ľuďoch, i tie skutočné, aby sme sa nezadusili. Napadá ma široká, zádumčivá melódia rusínskej piesne: „Verchovina svitku ty náš,“ čo nás naučil spievať. Nevieť prečo táto pieseň vo mne vyvoláva pocit takmer nekonečného oceánu temných lesov a hôr, niekde na rozhraní Slovenska a Ukrajiny, nad ktorými visí dážď za nohu. Kmene vysočajných jedlí nemo stoja a svojimi vrcholkami párajú ťažké bruchá nízko letiacich oblakov. Ťažké kvapky z tých čieromodrých, olovených mračien pomaly stekajú po ihličí nižšie a nižšie, jemne šuchocú ako citlivý sláčik po rozochvených strunách a z poslednej vetvy stromu ťažko bubnujú o zem, ako tympány v strašidelných častiach neznámych symfónií. Nekonečný orchester, nekonečná premočená clivota.... Úplne cítim vôňu opršaných jedlí a zmoknutého kraviara pod nimi,

ktorý opretý o kmeň staručkého veľikána parí sa zmoknutým chrbtom ako pilier dreveného uhlia otrhaného, chudobného páliča, a s prižmúrenými, ospalými očami počúva koncert prírody. Myšlienkami je niekde ďaleko, ďaleko... a len zďaľky detstva k nemu dolieha... kak igravo je tu, mílo....tak nejakoznel rusínský text Verchoviny. Bohom zabudnutý kraj, zabudnutý ľud, zabudnutá nádej... a predsa v nej človek... tak živý, krásny so širokým srdcom, ochotný dať sa zabiť práve pre ten zabudnutý kraj... no predsa len jeho! Dnes, oblbnutí nonoidným škrekotom svetových hitov, odsúdili sme na smrť farebnú a dynamickú náheru Alexandrovských speváckych súborov, tak neprezieravo narodených v zlom kúte sveta. Svätá inkvizícia, svetového showbiznisu nestrpí tovar mimo svojho katalógu a celkom stalinisticky sa vysporiadava s ideologicky nepohodlnou konkurenciou, ktorá by ukázala svet, ako vládnúcou klikou spopolnený Giordano Bruno, že všetkými trúbami hlásaná pravda, je giganticky obludná lož, tak úboho zakrývajúca zmýlenú primitívnosť kultúry stredného strediu. Pokloňme sa bez hanby pred majestátnosťou ľudských písťal obrovského živého organa, nenahraditeľnou ani tou najmodernejšou syntetikou. Nech žijú papierové a celulojové sny! Do pekla s realitou! Do ohňa s ňou! Božskú krásu na hranicu! Tak toto nie!!! Fuj!!! Nemám slov!

A tak horia na pomyselnom ohni, ba i tom naozajstnom, skvosty ľudského ducha, teplá farba ľudského hlasu, jeho jemnosť i burácanie hromu v tuti partiách. Ten nedokonalý, falošný a niekedy i chorý ľudský hlas, je jediným Božím darom, naozaj Božským, lebo je od neho, je darom ľudskej muzikálnosti a fascinujúcej dôvtipnosti pri narábaní s púhy-mi dvanástimi tónmi. Sedem bielych... päť čiernych klapiek a nakrmíš nimi celý vesmír. Stačí fantázia, um, dril a uši, ktoré chcú počuť nepočuté!

Verchovina... e mol... H dur...C dur... to bola vlastne prvá pieseň, ktorú sme spievali trojhlasne, čo bolo na žiakov - amatérov dosť veľké sústo. Ja som hral na harmonike prvý a tretí hlas, Marián Frólo druhý. Po niekoľkých skúškach plných reptania sa pomaly začalo ukazovať, že je to nádherná skladba. Ak sa nám ju podarilo dobre zaspievať, až mráz behal po chrbte. Väčšina takýchto narýchlo zbuchnutých školských spevokolov, bez nejakej dlhodohej koncepcie a dramaturgie, spievala jednoglasne budovateľské a dvojhlasne národné pesničky. Takže sme nakoniec s našim trojhlasom, ktorý sme pomaly začali zavádzať i do iných skladieb, slávili úspechy. K vážnej hudbe mal vreľý vzťah a môžem povedať, že nepoznám pedagóga, ktorý by vedel touto témou tak upútať aj žiakov, ktorí o ňu nemali absolútne záujem, ba považovali vážnu hudbu za niečo degradujúce. Bol prvý, čo nám vysvetlil na akomsi tragickom hudobnom úryvku a potom na Vitave, čo všetko nástroje predstavujú, ako zurčí voda, vzdúva sa rozvodnená rieka, blíží sa búrka a zvieratka sa utekajú schovať, ako sa po búrke čistí obloha i akordy, ako tichne večerný les i orchester. Učil nás najprv si prečítať libreto a potom počúvať operu. A čuduj sa svete, už nám operný spev neprípadal „jak keď kočku táháš za ocas“, ale niektoré árie sa nám i páčili. Len v jednej veci sa mu, aspoň mňa, nepodarilo získať ani presvedčiť. Slovenská operná tvorba Nr. ONE Eugen Suchoň - Krútnava. Bol som hudobný odchovanec mojej mamy a potom strýca Sevu Štefíka. Tu sa preferoval najmä český repertoár, lebo iný v podstate nebol, nehovoriac o tom, že slovenské televízne stanice sme vôbec nechytli a je to problém dodnes.

Pri počúvaní takého autora, ako je Tonda Dvořák sa vám javí i Běda Smetana zložitejší a ťažší, i keď jeho uspávanka z Hubičky „Letěla bielouňka holubička“ je predpisová. Jemná, melodická, trocha smutná i mystická. Pri takej by sa dalo zaspáť i naveky.

Kde Eugen Suchoň zobral námet na svoju uspávan-ku? Spievala mu takéto jeho mamka? Nevráviac o tom, že spievať ju môže len školený profesionál, pretože zaintonovať tie nemelodické skoky nie je vôbec tak ľahké. No, čo k tomu povedať... Až dnes som zistil, že to nebolo samoučelné. Taký bol vtedy trend. Klasická muzika sa ocitla na slepej koľaji, chcelo to niečo nové... a tak sa stalo to, čo sa stalo. Češi hovoria: „*Soudobá hudba!*“ Veru, soudobý život, zhon, nervy, žiadna pohoda, uponáhľaný život... násilie! Nevie, kto to vymyslel, že sa začala potierať príjemná melodika a do popredia záujmu svetových hudobných skladateľov, sa začalo dostávať čosi, čo len snobi ocenili a to nevedeli, ani čo cenia. Ich autori sú i dnes ospevovaní svetovou hudobnou verejnosťou za svoje kostnaté a umelo umelé výtvory. Musica moderna! Šlak aby ju trafili!!! A možno to malo v Krútnave funkčný, hlbší význam. Katrena /hlavná postava z Krútnavy, ktorá sa vydala za bratovraha svojho milého/ mala ťažký, pohnutý život, tak jej napísali i zložité, ťažké melódie, aby nevyšla od dobroty z cviku. Keď si už dal pán skladateľ toľko roboty s veľkou operou, za čo mu patrí len obdiv, a právom sa stala jeho opera národnou, mohol sa s maličkou uspávkou viaccej pohrať. A pokiaľ ho nič nenapadlo? Kľudne mohol použiť niektorú ľudovú, ktorých máme nadostač a ktoré sú krásne! Tryskajú totiž priamo z úprímného srdca a sú preverené kolískami storočí... a hlavu by mu isto neodtrhli. Krútnava je na svete! Leoš Janáček, aj Bohuslav Martinů sú svetoznámi dodnes... no ale Smetana a Dvořák... je to predsa jenom jiný kafe! Maminka sa nemýlila. Bohu dík!

Od Suchoňa k Rock and rollu

Učiteľský zbor bol na výlete. Prečo by nemohol. Veľké veky chodili na konceročné výlety len žiaci, prečo by nemohli ísť i chudáci vynervovaní učitelia. Zájazd to bol do Bratislavy. Nevie, či tam boli i cez deň, vľadom na to, že sa žiadny nestratil asi nie, ale hlavný bod programu bolo večerné predstavenie v amfiteátri. Hrali panoramatický sedemdesiat milimetrový filmový trháč *C l e o p a t r a*. Pred predstavením sa z reproduktorov rinul miesto scénickej hudby divý Rock and Roll. Mauritz neváhal a navštívil premietačov, ktorí mu ochotne do konca predstavenia, obohrali pásku. Preto celý natešený hneď na druhý deň v škole priniesol na kreslenie magnetofón Sonet Duo. Nebolo to prvý raz a tak nám nebolo nič nápadné. Zdalo sa nám síce, že je trocha nervóznejší a že sa akosi potuteľne usmieva. Inokedy som zapájal magnetofón ja, teraz si to urobil sám. Zapojil, ale nepustil. Rozdal nám prácu, vybavil všetky otázky a pripomienky, chvíľu počkal, až sa zahlbíme do práce a potom ho pustil. Úplne potichúcky.

V triede bolo celkom ticho, len taký provozný brum:

„*Poščaj mi gumu!*“

„*Co říkáš, jak to má být?*“

„*Nedrgaj ty blbe!*“

„*Nežer mi to jabko!*“

Do tohto komunikačného šumu sa pomaly a neisto začalo predierať niečo neznámeho, ako prvý inteligentný signál z nekonečného vesmíru. Trieda pomaly tichla až nastalo hrobové ticho. Teda okrem tichej hudby, ktorá na tichý prednes nebola stavaná. Za normálnych okolností dobrý učiteľ vie, že keď je trieda úplne ticho, nesvedčí to o jej disciplinovanosti, ale práve naopak, niečo sa nekalého deje... alebo sa chystá.

Takže za normálnych okolností by určite zareagoval a spravil by asi kolečko, to je, obišiel by triedu. No teraz sedel akoby nič, pozorne zahĺbený do nejakého dokumentu. Naozaj hudba hrala príliš potichu, takže sme divoký rytmus skôr cítili, ako počuli.

To už Miro Zubár-Suchovský, ktorý mal doma tiež Sonet Duo a nejakú tú nahrávku českého popu nevydržal a zakričal.

„*Sudruh učitel' dajte to silnější, my vzadu to nečujeme.*“

„*Nepočujete?*“ - zdvihol akoby začudovane hlavu Mauritz.

„*Ja som myslel že sa vám to nepáči. Radšej to vypnem.*“

To nemal hovoriť. V triede prepuklo davové šialenstvo. Všetci kričali:

„*Niééé, niééé!*“ - až nás musel celkom vážne zastaviť.

„*Dobre, dobre, ale ticho.*“

Vstal od katedry, pristúpil k oknu a zosilnil magnetofón, ktorý mal vždy svoje miesto na žulovom okennom parapete. Prvý raz sme počuli Rolling Stones, Paula Anku, Beatles, Bee Gees a mnoho iných. Páska trvala viac než hodinu a tak po kreslení, chcel či nechcel, musel nás Mauritz, aspoň tých najzúrivejších, zobrať do kabinetu ako na dodatok k ústave. Na ďalšiu prestávku sa už po všetkých vyšších ročníkoch zúrivo signalizovalo a kto mal aký - taký magneták, dohadoval si termíny nahratia pásky. Západná úpadková kultúra sa šírila rýchlosťou blesku. Pionierske fanfáry ostávali zaprášené po kútoch, harmonika mala jediné uplatnenie, že sa na jej dutý kufor bubnovalo vareškami a vlakový spoj Gbeľy - Hodonín zaznamenal nárast prepravy. Nastal čas zabíjačiek. Keramické prasiatka sa rozbíjali a gitary za 210 Kčs zaplňali detské izby. Že nevedel skoro nikto hrať? Nevadí! Hlavná vec že bola chuť. V tomto období dievčatá, ktoré boli obliehané kvôli pomoci a doučovaniu iných žiakov, strácali na atraktivnosti. Teraz bol Boh, kto vedel hrať pár akordov. I ten bol dobrý, čo vedel aspoň „vybrnkávať.“ No ale väčšinou kto vedel hrať, tiež sa dobre učil, takže to boli stále tie isté baby. Vierka Šmidka, Blažena Reháčka a z tých starších Milica Rampáčková, Marta Jurigová, Anička Kováriková. Potom neskôršie som sa zoznámil s Palom Maďaričom, Jožkom Krňom a Jožkom Paškom. Hrali krásnu pesničku „Tam, kde zem duní kopyty stád.“ Dievčatá zasa „mydlili“ Dajanu, (konečne sme počuli to meno) a „Tam u zdi hřbitovní.“ No ale to už je iná opera, vráťme sa naspäť ku škole.

Neresti a prednosti

Prednosti, o tých vlastne píšem celý čas a určite boli i neresti. Myslím si, že mal rád dobré víno a fajčil. Jeden rok sme sa vrátili do školy po vianočných sviatkoch. Mal s nami prvú hodinu. Boli sme po roky zvyknutí, že všetci učitelia boli stále rovnakí, málokedy sa stalo, že si niekto zmenil niečo na sebe. Jediná zmena bolo tehotenstvo niektorej mladšej kolegyne. To bolo jediné rozptýlenie s vizážou našich pedagógov, i na to sme si rýchlo zvykli. Predstavte si teda ten šok, keď toto ráno doslova vplával do triedy miesto očakávaného učiteľa, neznámy lesník. Pán učiteľ Mauritz si totiž nechal narásť bradu. A svedčala mu! Cigerety zamenil za fajku, v nej voňavý tabak, Amfóru. To už sme ho neobdivovali, to sme ho žrali. A to doslova! Keď išiel po chodbe a fajčil, ťahal sa za ním voňavý chvost, za ktorým sme sa ťahali my a naše nosy ťahali zasa ten pôžitok. Možno tak naučil niektorých chlapcov fajčiť. Možno! Mňa teda nie!

Pavol Nemec

KULTÚRNE PODUJATIA

PEACE FEST

Mesto Gbely a SMM Gbely pozývajú na festival **PEACE FEST**, ktorý sa uskutoční v sobotu 27. augusta 2016 o 19.00 hodine v areáli futbalového štadióna Gbely.
Vystúpia: The Paranoid, U.K.N.D, Sanchez Amsterdam, Stokorun a iní
Viac informácií: 034 / 6621 764 alebo kultura@gbely.sk

1. SEPTEMBER UKÁŽKA VÝCVIKU PSOV

Kynologický klub Gbely pozýva všetkých na **UKÁŽKU VÝCVIKU PSOV SPOJENÚ S TÁBORÁKOM**
Ukážka sa uskutoční vo štvrtok 1. septembra 2016 o 16.00 hodine v priestoroch cvičiska Kynologického klubu Gbely.
Viac informácií: 0905 / 793 501

FUTBALOVÉ ZÁPASY

MUŽI „A“ 04.09.2016 Gbely – Mor.Sv.Ján 18.09.2016 Gbely – Krakovany Mladší žiaci III. liga - stred 10.09.2016 Gbely – Senica „B“ 24.09.2016 Gbely – Kúty Prípravka MO Senica: 07.09. Gbely–Kopčany 14.09. Gbely–Dubovce 24.09.Gbely–Petr.Ves	Dorast V. liga - západ 04.09.2016 Gbely – Šaštín 18.09.2016 Gbely – Kátlovce Starší žiaci III. liga - stred 10.09.2016 Gbely – Senica „B“ 24.09.2016 Gbely – Kúty
--	--

7. SEPTEMBER DETSKÝ KÚTIK OPÄŤ OTVORENÝ

Mesto Gbely a SMM Gbely pozývajú všetky mamičky **do detského kútika**, ktorý bude od stredy 7. septembra 2016 otvorený každý pondelok a stredu od 10.00 hodiny v Dome kultúry Gbely.
Po telefonicknej dohode je možná návšteva kútika aj v iné dni.
Viac informácií: tel./fax.: 034 / 6621 764 alebo na kultura@gbely.sk

10. SEPTEMBER MOTOKROS MX-QUAD SLOVAKIA

Motokrosový klub Gbely pozýva na medzinárodné podujatie **Mx-Quad SLOVAKIA spojené s pretekmi o pohár primátora mesta**, ktoré sa uskutoční v sobotu 10. septembra 2016 o 12.00 hodine na motokrosovej trati v Gbeloch.
Diváci sa môžu tešiť na nádherné súboje štvorkoliek, motoriek.

16. SEPTEMBER MEDLENOV CHODNÍČEK

Gbelskí strýci a SMM Gbely pozývajú na jubilejný **10. ročník medzinárodných pretekov Medlenov chodníček** v piatok 16.septembra 2016 pri Dome kultúry Gbely.
Začiatok behu pre mladšie kategórie bude od 15.00 hodiny a štart hlavného preteku bude o 17.00 hodine.
Viac informácií: 0903 / 413 860

23. SEPTEMBER ATLETIKON

Základná škola s materskou školou Gbely pozýva na **atletickú súťaž žiakov 5.-7. ročníka ZŠ s MŠ Gbely Atletikon** v piatok 23. septembra 2016 od 8.30 hodiny na vonkajších športoviskách ľahkoatletického areálu.
Vstup zdarma.

PRIPRAVUJEME

1. - 2. OKTÓBER GBELSKÉ HODY

Mesto Gbely a SMM Gbely pozývajú na **Gbelský jarmok a hodové slávnosti**.
Bližší program s časovým harmonogramom bude zverejnený v nasledujúcom čísle mesačníka Gbelan a na webstránke www.gbely.sk.

HS GRAFIC DH ZÁHORIEŇKA

Mesto Gbely a SMM Gbely pozývajú na **hodovú zábavu s HS Grafic** v sobotu 01.10.2016 o 20.00 hodine a koncert DH Záhorienka v nedeľu 02.10.2016 o 14.30 hodine

VYLOSOVANIE FUTBALOVÝCH SÚŤAŽÍ TJ NAFTA GBELY - JESENNÁ ČASŤ 2016 / 2017

DÁT	MUŽI "A" V. liga - Západ	Čas záp.	Čas bus	DORAST V. liga - Západ	Čas záp.	Čas bus	DÁT	ST. ŽIACI III. liga - Západ	Čas záp.	ML. ŽIACI III. liga - Západ	Čas záp.	Čas bus	DÁT	PRIPRAVKA MO Senica	Čas záp.	Čas bus
21.08. 2016	Oreské - GBELY	17:00	15:30	GBELY - Kopánka	14:30								20.08. 2016	Letničie - GBELY	17:00	16:00
28.08. 2016	Drahovce - GBELY	17:00	14:30	Kopčany - 27.08. GBELY	17:00	15:45	27.08. 2016	GBELY - Vrbové	10:00	GBELY - Vrbové	12:00		27.08. 2016	GBELY - Oreské	14:00	
04.09. 2016	GBELY - M. Sv. Ján	16:00		GBELY - Šaštín	13:30		03.09. 2016	Holíč - GBELY	12:00	Holíč - GBELY	14:00	11:00	01.09. 2016	voľno - GBELY		
11.09. 2016	Križovany - GBELY	16:00	13:45	Rohov - 10.09. GBELY	16:00	14:30	10.09. 2016	GBELY - Senica "B"	10:00	GBELY - Senica "B"	12:00		24.08. 2016	Kúty "B" - GBELY	16:00	15:00
18.09. 2016	GBELY - Krakovany	15:30		GBELY - Kátlovce	13:00		17.09. 2016	Moravany n/V - GBELY	10:00	Moravany n/V - GBELY	12:00	7:45	07.09. 2016	GBELY - Kopčany	17:00	
25.09. 2016	H. Orešany - GBELY	15:30	13:15	M. Sv. Ján - GBELY	13:00	11:45	24.09. 2016	GBELY - Kúty	10:00	GBELY - Kúty	12:00		28.09. 2016	Kúty "A" - GBELY	16:00	15:00
02.10. 2016	GBELY - Třebatice	14:30		GBELY - Smolenice	12:00		01.10. 2016	Vrbové - GBELY	12:00	Vrbové - GBELY	10:00	8:00	14.09. 2016	GBELY - Dubovce	16:00	
08.10. 2016	Zvončín - GBELY	14:30	12:15	Suchá n/Parnou - GBELY	14:30	12:15	08.10. 2016	GBELY - Holíč	10:00	GBELY - Holíč	12:00		16.09. 2016	Holíč - GBELY	16:00	14:45
16.10. 2016	GBELY - V. Kostofany	14:30		GBELY - Jablonica	12:00		15.10. 2016	Senica "B" - GBELY	10:00	Senica "B" - GBELY	12:00	8:45	24.09. 2016	GBELY - P. Ves	14:00	
23.10. 2016	Mokrý Háj - GBELY	14:00	12:30	GBELY - H. Orešany	11:30		22.10. 2016	GBELY - Moravany n/V	10:00	GBELY - Moravany n/V	12:00		01.10. 2016	GBELY - Letničie	16:00	
30.10. 2016	GBELY - Stráže	14:00		Boleráz - GBELY	11:30	9:30	29.10. 2016	Kúty - GBELY	10:00	Kúty - GBELY	12:00	9:00	08.10. 2016	Oreské - GBELY	16:00	14:30
													15.10. 2016	GBELY - voľno		
													22.10. 2016	GBELY - Kúty "B"	14:00	
													29.10. 2016	Kopčany - GBELY	10:00	9:00